

**PANACHIDA
PARASTAS
POCHORON -- POHREB**

PANACHIDA
PARASTAS
POCHORON — POHREB

Vydaňa pripraviv:

Vydanie pripravil:

Štefan P a p p

1969

**Grekokatolickij Ordinariát
v Prešove.**

Čis. 1869/69.

Pečatati pozvoľaju.

Prešov, 21. augusta 1969.

**Ján Hirka
ordinar**

PANACHIDA

S.: Blahoslovén Boh naš, vsehdá, nýňi, i prísno, i vo víki vikóv. — **L.:** Amíň.

S.: Svjatýj Bóže, svjatýj krípki, svjatýj bezsmértnyj, pomiluj nas.

L.: Svjatýj Bóže . . . 2 x.

L.: Presvjatája Trójce: Ótče naš: Jáko Tvojé jest cárstvo . . .

Troparí, hl. 4. Samopodóbňi.

So dúchi právednych skončávšichsja* dúšu rabá Tvojeho, (rabý Tvojejá, — dúši rab Tvoích), Spáse, upokój,* sochraňája ju (ích) vo blažénnij žizni,* jáže u Tébe, Čelovikoľúbče.

Vo pokoišči Tvojém, Hóspodi,* idíže vsi Svjatíji Tvoji upokojevájutsja,* upokój i dúšu rabá Tvojeho (rabý Tvojejá, — dúši rab Tvoích), jáko jedín jesí čelovikoľúbec.

Sláva: Ty jesí Boh sošédyj vo ad,* i úzy okovánných razrišívyj,* sam i dúšu rabá Tvojeho (rabý Tvojejá, — dúši rab Tvoích) upokój.

I nýňi: Jedína čistaja i neporóčnaja Dívo,* róždšaja Bóha bez símene plótiju,* Toho molí spastísja duší jehó (jejá, — dušám ich.)

Ektenija o usopšich:

Pomíľuj nas, Bóže, po velícij mílosti Tvojěj, mólímtisja, uslyší i pomíľuj. — Lik: Hóspodi, pomíľuj. 3.

Ješčé mólímsja o upokojéniji duší usópšaho rabá Bóžija (usópšija rabý Bóžija, — duš usópšich rab Bóžiich) i o jéze prostítisja jemú (jej, íni) vsjákomu prehrišéniju, vólňomu i nevólňomu.

Jáko da Hospod' Boh učínít dúšu jehó (jejá, — dúši ich) idíže právedňiji upokojévájutsja.

Mílosti Bóžija, cárstva nebésnahó, i ostavlénija hrichóv jehó (jejá, ích), u Christá bezsmértnahó Carjá i Bóha nášeho prósim. Lik: Podáj, Hóspodi.

Hóspodu pomólímsja, — L.: Hospodi, pomíľuj.

Bóže dúchov i vsjákija plóti, smérť poprávyj, i dijávola uprazdnívyj, i živót míru Tvojemú darovávyj: sam, Hóspodi, upokój dúšu usópšaho rabá Tvojejó (usópšija rabý Tvojejó, — dúši usópšich rab Tvoích (imja), v místi svítli, v místi zláčňi, v místi pokójňi, otňúduže otbízé bolízn, pečál i vozdychánije: vsjákoje sohrišénije, soďijanoje im (jéju, ími) slóvom, ilí dílom, ilí pomyšlénijem, jáko blah i čelovíkoľúbec Boh prostí: jáko ňisť čelovík, íže živ búdet, i ne sohrišíť: Ty bo jedín kromí hrichá, právda Tvojá právda vo víki, i slóvo Tvojé ístina.

Jáko Ty jesí voskresénije i živót i pokój usópšaho rabá Tvojehó (usónšija rabý Tvojejá, — usópšich rab Tvoích (imia) Christé Bóže naš, i Tebí slávu vozsyľajem. so beznačálnym Tvoím Otcém, i presviatým i blahím i životvorjáčšmi Tvoím Dúchom, nýňi i prísno, i vo víki vikóv. — L.: Amíň.

Vo blažénnim uspéniji víčnyj pokój podážd. Hóspodi. usópšemu rabú Tvoiemú (usópšej rabí Tvojej. — usópšim rabóm Tvoím) (imia) i sotvorí jemú (jej, im) víčnuju pámjat.

L.: Víčnaja pámjat, blažénnyj pokój.

PARASTAS

Načalo obyčnoje: *Blahosloven Boh naš: Svjatatuj Bože: Slava: i nyňi: Presvjataja Trojce: Hospodi, pomiluj 3: Slava: i nyňi: Otče naš: Hospodi pomiluj 12: Slava: i nyňi: Prijděte, poklonimsja 3.*

Stich na hl. 8.: Aliluja 6.

Blaženi jáže izbrál, i prijál jesí, Hóspodi. Aliluja 3.

I pámjat ich vo rod i rod. Aliluja 3.

Tropar hl 8.: Hlubinóju múdrosti čelovíkoľúbno vsja strojái. i poléznoje vsim podaváiaj, jedíne Sodíteľu.* upokój. Hóspodi, dúšu usópšaho rabá Tvojehó (usónšija rabý Tvojejá, — dúši usópšich rab*

Tvoích):* na Ťa bo upováni je vozloží (vozložíša), Tvorcá i Ziždíteľa i Bóha nášeho.

Sláva: i nýňi: Tebé i sťinu i pristánišče ímamy,* i molítvennicu blahoprijátnu k Bóhu:* Jehóže rodilá jesí, Bohoródice beznevístnaja, vírnych spaséni je.

Neporóčňi:

Blažéni neporóčňiji v putí,* choďáščiji v zakóňi Hospódni.

L.: Blahoslovén jesí Hóspodi, naučí nas opravdánijem Tvoím.

Blažéni ispitájuščiji sviďínija Jehó,* vsim sérdcem vzýščut Jehó.

Blahoslovén jesí Hóspodi...

Blah mňi zakón ust Tvoích,* páčc týsjašč zláta i srebrá.

Blahoslovén jesí Hóspodi...

Rúci Tvoí sotvorísti mja i sozdásti mja:* vrazumí mja, i naučúsja zápovidem Tvoím.

Blahoslovén jesí Hóspodi...

Jáko ášče by ne zakón Tvoj poučéni je mojé byl,* tohdá úbo pohíbl bych vo smíréniji mojém.

Vo vik ne zabúdu opravdánij Tvoích,* jáko v nich oživíl mja jesí.

Tvoj jesm az,* spasí mja.

Spáse, spasí dúšu rabá Tvojeho (rabý Tvojejá, — dúši rab Tvoích.)

Svitíľnik noháma moíma zakón Tvoj,*
i svit stezjám moím.

Spáse, spasi...

Ustá mojá otverzóch i privlekóch duch,*
jako záповidej Tvoích želách.

Spáse, spasi...

Prízri na mja i pomíľuj mja,* po súdu
ľúbľaščich ímja Tvojé.

Prízri na mja i pomíľuj mja.

Da priblížitsja molítva mojá pred Ta.
Hóspodi,* po slovesí Tvojemú vrazumí
mja.

Pomíľuj, upokój, sozdánije Tvojé, Vla-
dýko,* molíťvami Bohoródicy i vsich Svja-
tých.

Živá búdet dušá mojá i voschválit Ta:*
i sudbý Tvojá pomóhut mňi.

Zabludích jako ovčá pohíbšeje:* vzyščí
rabá Tvojeho,* jako záповidej Tvoích ne
zabých.

Troparí za upokój, hl. 5. Samopodobíi.

Blahoslovén iesí. Hóspodi,* naučí mja
opravdánijem Tvoím.

Svjatých lik obríte istóčnik žízni,*
i dverj rájskuju:* do obrjášču i az puf
pokajánijem,* pohíbšeje ovčá az jesm,*
vozzoví mja Spáse, i spasi mja.

Blahoslovén jesí Hóspodi...

Óbraz jesm neizrečénnyja Tvojejá slá-

vy,* ášče i jázvy nošú prehrišénij:* uščéd-
ri Tvojé sozdánije Vladýko,* i očisti Tvo-
ím blahoutróbijem,* i vozželínnoje oté-
čestvo podážd' mi,* rajá páki žíteľa mja
sotvorjája.

Blahoslovén jesí Hóspodi . . .

Áhnca Bóžija propovídavše,* i zakláni
bývše jákože áhnicy,* i k žízni nestarije-
mij, Svjatíji,* i prisnosúščnij prestávľše-
sja,* Toho prilížno múčenicy molíte,* dol-
hóv razrišénije nam darováti.

Blahoslovén jesí Hóspodi . . .

Upokój Bóže, rabá Tvojehó (rabú Tvo-
jú, — rab Tvoích),* i učiní jehó (ju, ich)
v rai,* idíže lícy svjatých Hóspodi,* i prá-
vednicy sijájut jáko svitíla,* usópšaho ra-
bá Tvojehó (usópšuju rabú Tvojú, — usóp-
šich rab Tvoích) upokój,* prezirája jehó
(jejá, ich) vsja sohrišénijá.

Sláva Otcú i Sýnu i Svjatómu Dúchu:

Trisijáteľnoje jedínaho Božestvá,* bla-
hočéstno pojem vopijúčše:* svjat jesí Ótče
beznačáľnyj,* sobeznačáľnyj Sýne, i bo-
žéstvennyj Dúše,* prosvití nas víroju Tebí
slúžašcich,* i víčnaho ohňá ischití.

I nýni i prísno i vo viki vikóv, amíň.

Rádujsja Čístaja,* Bóha plótiju róždšaja
vo spasénije vsich,* jéjuže rod čelovíčeskij

obríte spasénije,* Tobóju da obrjáščem raj,* Bohoródice čístaja, blahoslovénnaja. Alilúja, alilúja, alilúja, sláva Tebí, Bóže.

Ektenija o usopšich:

Páki t páki mír m Hósp du pomólimsja. — Hóspodi, pomíluj.

(Dalšij text ekteniji z Panachidy)

(Jak odpravľajetsja pochoron, tut perechodimo na pochoronni stichiry: Kaja žitejskaja i proči, str. 13.)

Tropari hl. 5. Upokój, Spáse naš, s právednymi rabá Tvojeho (rabú Tvojú, rab Tvoích),* i sehó (i siju, i sija) vselí vo dvorý Tvojá, jákože jest písono,* prezirája jáko blah prehrišénija jehó (jejá, ich) vófnaja i nevófnaja,* i vsja jáže v víđiniji i ne v víđiniji, Čelovikofúbče.

Sláva: i nýňi: Ot Dívy vozsjávvyj míru Christé Bóže,* sýny Svíta Tóju pokazávvyj, pomíluj nas.

Kanón.

Irmos hl. 8. samop dóben:

1. Vódu prošéd, jáko súšu,* i jehípet-skaho zlá izbižáv,* izráilfanin vopijáše:* izbáviteľu i Bóhu nášemu poím.

1. Smértiju smerť Christóvu,* i strásťmi strásť podražávše čestnúju,* Múčenicy vsi, božéstvennyja i blažénnyja žizni polučíša,* i nýňi moľatsja* o spaséniji duš nášich.

Díven Boh vo Svjatých svojích, Boh christiján.

Upokój, Hóspodi, dúšu rabá Tvojehó (rabý Tvojejá, — dúši rab Tvoich) so právednymi.

Sláva Otcú i Sýnu i Svjatómu Dúchu.

I nýňi i prísno i vo víki vikóv, amiň.

2. Íže mertv* vóleju polóžsja vo hróbi,* i živuščija vo hrobích vzyvájaj, Spáse,* blahovoli, jehóže (júže, jáže) ot nas prijál jesí,* v selénijich právednych Tvoich semú (sej, sim) vodvorjátisja.

Díven Boh . . .

3. Nebésnaho krúha* verchotvórcě Hóspodi,* i Cérkve Zizditelju,* Ty mené utverdi* vo ľubví Tvojej,* želánij kráju,* vírnych utverždénije,* jedíne čelovikoľúbče.

Díven Boh . . .

4. Ty mojá kripost'. Hóspodi,* Ty mojá i sila* Ty moj Boh,* Ty moje rádovanije,* ne ostáv'ľ nídra Ótča,* i nášu niščetú positif.* Tím s prorókom Avvakúmom zovú Ti:* síli Tvojej sláva, Čelovikoľúbče.

Díven Boh . . .

5. Vskúju mja otrínul jesí* ot licá Tvojehó, Svíte nezachodímj,* i pokrýla mja jest* čuždája tma okajánnaho;* no obratí

mja,* i k svítu záповidej Tvoích,* putí
mojá naprávi, molúsja.

Díven Boh . . .

6. Očisti mja, Spáse,* mnóha bo bezza-
kónija mojá,* i iz hlubiný zol vozvedi,
molúsja:* k Tebí bo vozopích, i uslyší
mja,* Bóže spasénija mojeho.

Díven Boh . . .

7. Otrocy jevréjstiji v pešči,* popráša
plámeň derznovénno,* i na rósu ohň pre-
ložiša, vopijúšče:* blahoslovén jesí, Hós-
podi Bóže vo víki.

7. Podajéši víroju prestávlišimsja* svít-
lošť božéstvennaho cárstvija,* netlinija
odéždu dárujaj vopijúščim:* blahoslovén
jesí, Hóspodi Bóže vo víki.

Díven Boh . . .

8. Musikijskim orhánom sohlasújuščim,*
i lúdem bezčislénnym poklaňajúščimsja*
óbrazu v Deíri,* tri ótrocy ne povinúvše-
sja,* Hóspoda vospiváchu,* i slavoslóvľa-
chu vo vsja víki.

8. Zemlenýja pódvihi prošédše,* nebés-
nyja prijáša víncý,* Múčenicy ístinňiji,*
vopijúšč Ti neprestánno:* Hóspoda pójte,*
i prevoznosite vo vsja víki.

Díven Boh . . .

9. Ustrašísja vsjak slúch* neizrečénna
Bóžija snizchoždénija,* jáko Výšnij vóleju

sníde dáže i do plóti,* ot d'ivíčeskaho čréva byv čelovik:* tímže prečístuju Bohoródicu vírníji veličájem.

Dostójno jest . . .

Svjatýj Bóže: — Panachída i Otpust.

PARASTAS V PASCHALNYJ TYŽDEŇ

Blahosloven Boh naš: Christos voskrese 3. — iz stichami: Da voskresnet Boh — str. 25. Ektenija za uspošich iz Panachidy. Kanon Paschi: a to uvedeňi peršv stichiry každoji pišni, mezi jakimi spivajetsja pripiv: Christos voskrese iz mertvych:

Voskresénija deň . . .

Prijďte, pítije pijém . . .

Na božéstvennij stráži . . .

Útreňujem útru hluboku . . .

Snizšél jesí . . .

Ótroki ot péšči izbávivyj . . .

Sej narečénnyj i svjatýj deň . . .

Ánhel vopijáše . . . Svitísja . . . Plótiju usnúv . . .

Svjatýj Bóže: po Ótče naš: Christos voskrese 3. Ektenija za usopšich. Otpust.

PARASTAS — V ČASI OT NEĐILI TOMINOJI DO VOZNESENIJA

Po „Blahosloven Boh naš“ zamisl „Svjatýj Bóže“ — Christos voskrese. Za tym vse iz zvyčajnoho Parastasa až do Kanona. V Kanoňi

*Irmosy Kanona Paschi jak v paschalnyj tyždeň.
Zamist „Vičnaja pamjat“ — Christos voskrese.*

POCHORON

V choďači v dom: Tropar hl. 2

Jehdá snizšél jesí ko smérťi, Živote bezsmértnyj,* tohdá áda umertvíl jesí blistánijem božestvá;* jehdá že i uméršija ot preispódných voskresíl jesí,* vsja síly nebésnyja vzyváchu:* Žiznodávče, Christó Bóže naš, sláva Tebí.

V domi: Panachida.

Na dvori, abo v chrami: Z Parastasa: od: Aliluja 6. — do ekteniji vključno. Po ekteniji: Samohlasny sv. Joanna Damaskina:

Hl. 1. Kája žitéjskaja sládosť prebyvájet pečáli nepričástna;* kája li sláva stoít na zemlí neprelóžna;* Vsjá síni nemoščńíjša,* vsja sna prelestńíjša:* jedńim mhnovénijem i sijá vsja smerť prijémlet.* No vo svíťi Christé licá Tvojeho,* i vo naslaždéniji Tvojejá krasotý,* jehóže izbrál jesí, upokój,* jáko čelovikoľúbec.

Hl. 2. Jáko cvit uvjadájet,* i jáko siň mimohrjadét,* razrušájetsja vsjak čelovik:* páki že hlasjášcej trubí,* mértviji jáko v trúsi vsi vostánut,* ko Tvojemú striténiju Christé Bóže;* tohdá Vladýko duch rabá Tvojeho (rabý Tvojejá), jehóže (júže) prestávil jesí ot nas,* v svjatých Tvoích včini seléniich.

Hl. 3. Vsja sujetá čelovičeskaja,* jelika ne prebyvájut po smérťi:* ne prebyvájet bohátstvo,* ni sšéstvujet sláva:* prišédšej bo smérťi, sijá vsja potrebíšasja.* Tímže Christú bezsmértnomu vozopiím:* prestávlennaho (prestávlennuju) ot nas upokói.* idíže vsich jest veseláščichsja žilíšče.

Hl. 4. Hďí jest mirskóje pristrástiie:* hďí jest privrémennych mečtánije;* hďí jest zláto i srebró:* hďí jest síla, sláva i krasá:* Vsja perst, vsja pépel, vsja síň.* No priidíte, vozopiím bezsmértnomu Carju:* Hóspodi, víčnych Tvoích bláh spodóbi prestávľšahosia (prestávľšujusja) ot nas,* upokojája iehó (jú), v nestarijuščemsja blaženstvi Tvojém.

Hl. 5. Pomjanúch proróka vopijúšča.* az jesm zemľa i pépel.* I páki razsmotrích vo hrobích,* i víďiv kósti obnažény i rich:* úbo kto jest bohát, ili uboh, ili sílen, krásen, ili sláven;* No upokoj Hospodi,* s právednymi rabá Tvojeho (rabú Tvoju).

Hl. 8. Pláču i rydáju.* iehdá pomyšľaju smerť,* i víždu vo hrobích ležáščuju,* po obrazu Bóžiju sozdánnuju našu krasotú.* bezobráznu, bezslávnu,* ne imúščuju vída.* O čudesé:* čto sije jéže o nas byst tainstvo;* káko predáchomsja tľíniju;* káko soprjahóchomsia smérťi;* Voístinnu Bóha povelínijem,* jákože písano jest.*

podajúščaho prestávľšemusja (prestávľšejsja) upokojénije.

Vonmim! Mír vsim! Premudrost. vonmim!

Prokímen hl. 6. Blažén puť, v óňže ideši dnesj duše, jáko uhotóvasja tebí místo upokojénija.

Premudrost!

K Solúňanom posláníja svjatáho apostola Pávla čténije.

Vonmim!

Brátije, ne chošču vas ne víđiti o uméršich, da ne skorbité. jákože i próčiji ne imuščiji upováňija.* Ášče bo vírujem, jáko Isús úmre i voskrése, tako i Boh uméršija o Isúsi privedót s nim.* Sijé bo vam hláhólem slóvom Hospódnim: jáko my živúščiji ostávšiji v prišéstviie Hospóдне, ne ímamy predvaríti uméršich.* Jáko sam Hospóď v noveľíniji, vo hlási archánhelovi, i v trubí Bóžiii snidet s nebesé, i mértviji o Christí voskrésnut pérviye.* Potom že my živúščiii ostávšiji, kúpno s ními voschiščéni búdem na óblacich, v stritenije Hospodne na vzdúsi: i táko vsehdá s Hóspodem búdem.

(v časi apostola svjašč. kadit.)

Mír ti. Premúdrost. vonmim!

Alilúja.

Premúdrost, prósti, uslýšim svjatáho jevánhelija, ot Joánna svjatáho jevánhelija čténije.

Sláva Tebí, Hóspodi.

Vónmim!

Rečé Hospód ko prišédšim k nemú Judéom:* amíň, amíň hlahófu vám: jáko slúšajaj slovesé mojehó, i virujaj poslávsému mja, ímat živót víčnyj, i na súd ne príjdet: no préjdet ot smérťi v živót.* Amíň, amíň hlahófu vám: jáko hrjadét čas, i nýňi jesť, jehdá mértviji uslyšat hlás Sýna Bóžija, i uslyšavše oživút.* Jákože bo Otec ímat živót v sebi, táko dadé i Sýnovi živót imíti v sebi. I óblasť dadé jemú i súd tvoríti, jáko sýn čelovič jesť.* Ne divítejsja semú: jáko hrjadét čas, vónže vsí súščiji vo hrobích, uslyšat hlás Sýna Bóžija: I izýdut sotvóršiji blahája v voskresénije životá, a sotvóršiji zlája v voskresénije sudá.* Ne mohú az o sebi tvoríti ničesóže. Jákože slýšu, suždú: i súd mój práveden jesť: jáko ne išců vóli mojejá, no vóli poslávsáho mja Otcá.

Sláva Tebi, Hóspodi.

Stichiry na poslidnoje cilovánije, hl. 2. Pod.: Jehdá ot dréva. (Iz uvedených stichir spivajeme liše doty, doki virnikò cilujut krestik, ale peršu i druhu stichiru ta Slava: i nýňi, spivajeme vse.)

Prijdíte, poslidneje cilovánije,* dadím brátije uméršemu, (uméršej),* blahodarrjášče Bóha:* sej (sijá) bo izýjde ot sródstva svojehó,* i ko hróbu tščítsja:* ne ktomú pekíjsja (pekúščajasja) o sújetnych,* i o mnohostránnoj plóti.* Hđi nýňi sródnicy že i drúzi;* se razlučájemsja.*

jehóže (júže) da upokóit Hospóď, pomolimsja.

Az ko Héspodu Bóhu sudiji mojemú idú,* sudíšču predstáti,* i otvit tvoríti o dílich moich:* no vam mílsja (mílasja) d'iju:* molítesja o mňi,* da milostiv Spás búdet mňi vo deň súdnyj:* se bo razlučájemsja:* voístinnu sujetá vsja čelovíčeskaja.

Vesj živót naš jest: cvit i dym,* i rosá útrenňaja voístinnu.* Prijdite úbo, úzrim na hrobích jasno,* hďi krasóta tělésnaja;* hďi júnosť; hďi suť očesá, i zrák plotskíj;* Vsja uvjadóša jáko travá,* vsja potrebíšasja:* prijdite ko Christú pripadém so slezámi.

Prijdite vsi i cilújte mja posłidnym cilovánijem:* k Sudiji bo otchoždú,* idíže níst liceprijátija:* ráb bo i vladýka vkúpi predstoját,* bohátyj i ubóhij v rávnim dostóinstvi:* kíjždo bo ot svoích díl, ilí proslávitsja, ilí osuditsja.* No prošú vsich i molú,* neprestánno o mňi molítesja Christú Bóhu,* da ne nizvedén budú po hrichóm moím,* na místo mučénija:* no da včinit mja, idíže svit živótnyj:

Sláva: i nýňi: Spasáj, nadíjuščijasja na Ta, Máti nezachodímaho Sólнца,* Bohoroditeľnice,* umolí molítvami Tvoimi preblaháho Bóha,* upokóiti, molimsja, nýňi prestávlšahosja (prestávlšujusja),*

idíže upokojevájutsja právednych dúsi:*
božéstvennych blah naslídnika (naslídnicu)
pokaží,* vo dvórich Právednych,*
v pámjať, Vseneporóčnaja, víčnuju.

*S.: V blažénnim uspéniji víčnyj pokój po-
dážd, Hóspodi, usópšemu rabú Tvojemú (usóp-
šij rabi Tvojej) (imja), i sotvorí jemú (jej) víč-
nuju pámjať.*

(kropit trunu svjačenoju vodoju).

L.: Víčnaja pámjať, blažénnij pokój.

*Po dorozí na cvyntar spivajetsja:
Svjatyj Bóže, — Ps. 50. Pomiluj mja, Bóže, —
abo: Anhelskij sobor udivísja, — abo: Kanon
Parastasa: Vódu prošed, — abo: Blažénňi:*

Vo cárstviji Tvojem, jehdá príjdeši,
pomjaní nas Hóspodi.

Blažéni níščiji dúchom, jáko tích jest
cárstvo nebésnoje.

Blažéni pláčuščiji, jáko tíji uťišatsja.

Blažéni krótciji, jáko tíji naslídát
zémľu,

Blažéni álčuščiji i žážduščiji právdy,
jáko tíji nasýťatsja.

Blažéni mílostiviji, jáko tíji pomílovani
búduť.

Blažéni čístiji sérdcem, jáko tíji Bóha
úzrjat.

Blažéni mirotvórcy, jáko tíji sýnove
Bóžiji narekútsja.

Blažéni izhnáni právdy rádi, jáko tích
jest cárstvo nebésnoje.

Blažéni jesté, jehdá ponósjat vam, i iz-

ženút, i rekút vsjak zol hlahól na vy lžúšče, mené rádi.

Rádujtesja i veselítesja, jáko mzdá váša mnóha na nebesích.

Jevanhelijňi stacijï po dorozï nacvyntar:

I. Ot Joánna zač. 23.

Rečé Hospód ko přišédšim k nemú Judéom:* Az jesm chlib živótnyj. Otcý váša jadóša mánnu v pustýni, i umróša: Sej jest chlib, schoďáj s nebesé, da, ášče kto ot nehó jást, ne úmret.* Az jesm chlib živótnyj, sšédyj s nebesé: ášče kto sníst ot chlíba sehó, živ búdet vo víki: i chlib, jehóže az dam, ploť mojá jest, júže az dam za živót míra.* Prjáhusja že meždú sobóju židove, hlahólušče: káko móžet sej nam dáti ploť svojú jásti?* Rečé že im Isús: amiň, amiň hlahólu vám, ášče ne sníste plóti Sýna čelovičeskaho, ne pijéte króve Jehó, životá ne ímate v sebi.* Jadýj mojú ploť, i pijáj mojú krov, ímat živót víčnyj: i az voskrešú jehó v poslídnyj deň.

II. Ot Lukí zač. 30.

Vo vrémja óno: idáše Isús vo hrad naricájemyj Naín; i s Ním idáchu učenicý Jehó mnózi, i naród mnoh.* Jákože približisja ko vratóm hráda, i se iznošáchu umérša, sýna jedinoródna máteri svojěj, i ta bi vdová; i naród ot hráda mnoh s né-

ju.* I víďiv ju Hospódř, milosérđova o nej,
i rečé jej: ne pláči.* I pristúpl kosnúsja
odrá, nosjáščiji že stáša, i rečé: júnoše,
tebí hlahóľu, vostáni!* I síde mértvyj, i na-
čát hlahóľati; i dadé jehó máteri jehó.*
Priját že strách vsich, i slavláchu Bóha,
hlahóľušče: jáko prorók vélij vostá v nas.
i jáko posití Boh ľuděj svojích.

III. Ot Márka zač. 37.

Rečé Hospódř: Íže chóščet po mňi ití, da
otvéržetsja sebé, i vózmet krest svoj, i po
mňi hrjadét.* Íže bo ášče chóščet dúšu
svojú spastí, pohubít ju; a íže pohubít dú-
šu svojú mené rádi i jevánhelija, toj spa-
sét ju.* Kája bo pólza čelovíku, ášče pri-
obrjáščet mir vesj, i otščetít dúšu svojú:
Ilí čto dasť čelovík izmínu na duší
svojěj? Íže bo ášče posydítsja mené,
i moích slovés, v ródi sem preľubodějnim
i hrišnim, i Syn čelovíčeskij postydítsja
jehó, jehdá priidet vo slávi Otcá svojehó,
s Ánhely svjatými.

*

Nad hrobom:

Kondak hl. 8. So svjatými upokój Chris-
té,* dúšu rabá Tvojehó (rabý Tvojejá),*
idíže níšť bolízň, ni pečál, ni vozdychá-
nije,* no žízň bezkonéčnaja.

„Lazarevo jevánhelije“ ot Joánna
zač. 39.

Bi ňikto boľá Lázar ot Viťtániji, ot vesi Mariiny i Mártý sestřý jejá. Bí že Marija pomázavšaja Hóspoda mírom, i otéršaja nózi Jehó vlasý svoimi, jejáže brat Lázar boľáše.* Poslásfi úbo sestřý k Nemú, hlahólušče: Hóspodi, sé, jehóže ľúbiši, bolít.* Slýšav že Isús reče: sijá boľízň ňíst k smérťi, no o slávi Bóžiji, da proslávitsja Sýn Bóžij jejá rádi.* Ľubláše že Isús Mártu, i sestřú jejá i Lázarja. Jehdá že uslýša, jáko bolít, tohdá prebýsť na némže bi mísfi, dva dni. Potóm že hlahóla učeníkom: ídem v Judéju páki.* Hlahólaša že Jemú učenicý: Ravví, nýňi iskáchu Tebé kámenijem pobíťi Judéje, i páki li ídeši támo?* Otviščá Isús: ne dvanádesjať li časóv jesť vo dni? ášče kto chódit vo dni, ne pótknetsja, jáko svit míra sehó vídit. Ášče že kto chódit v noščí, pótknetsja, jáko ňíst svíta v nem.* Sijá reče i po sem hlahóla ím: Lázar druh naš úspe; no idú, da vozbužú jeho.* Ríša že učenicý jehó: Hóspodi, ášče úspe, spasén búdet.* Reče že Isús o smérťi jehó; oní že mňíša, jáko o uspéniji sna hlahólet.* Tohdá reče im Isús ne obinújasja: Lázar úmre. I rádujusja vas rádi, da vírujete, jáko ne bich támo; no íďim k nemú.* Reče že Tomá, hlahólemyj Bliznéc, učeníkóm: íďim i my, da úmrem s Ním.

Prišéd že Isús, obríte jehó četýri dni

užé imúšča vo hróbi.* Bi že Viftánija blizj Jerusalíma, jáko stádij pjaťnadesjať. I mnózi ot Juděj bjáchu prišli k Márfi i Maríji, da ufišat ich o brátiji jejú.* Márta že jehdá uslyša, jáko Isús hrjadét, stríte Jeho; Maríja že dóma sidáše. Rečé že Márta ko Isúsu: Hóspodi, ášče by jesí zdi byl, ne by brát moj úmerl. No i nýni vim, jáko jelíka ášče prósiši ot Bóha, dasť Tebí Boh.* Hlahóla jej Isús: voskrésnet brat tvoj. Hlahóla Jemú Marta: Vim, jáko voskrésnet v voskresénije, v poslídnij deň.* Rečé že jej Isús: az jesm voskresénije i živót, vírujaj v mja, ášče i úmret, oživét. I vsjak živýj i vírujaj v mja, ne úmret vo víki; jémleši li víru semú?* Hlahóla Jemú: jej Hóspodi! az vírovach, jáko Ty jesí Christós, Syn Bóžij, v mir hrjadýj.*

I sijá rékši, ide, i prihlasi Maríju sestru svojú táj, rékši: učitel prišél jest, i hlašájet fa.* Maríja že jáko priide, idíže bi Isús, vídivši Jehó, padé Jemú na nohú, blahófušči Jemú: Hóspodi, ášče by jesí byl zdi, ne by úmerl moj brat.* Isús žc jáko vídi ju pláčušču, i prišédšija s néju Judéi pláčuščja, zapretí dúchu, i vozmútisja sam.* I rečé: hdi položíte jehó? Hlahólaša Jemú: Hóspodi, prijdí i vížď.* Proslezisja Isús.* Hlahólachu úbo židove: vížď, káko ľublašé jeho. Něciji že ot nich

ríša: ne možáše li sej, otvérzyj óči slipómu, sotvoríti, da i sej ne úmret?*

Isús že páki prefá v sebi, priide ko hróbu; bi že peščéra, i kámeň ležáše na nej.* Hlahóla Isús: vozmíte kámeň; hlahóla Jemú sestrá uméršaho Márta: Hóspodi, užé smerdít, četverodnéven bo jesť. Hlahóla jej Isús: ne rich li ti, jáko ášče víruješi, úzriši slávu Bóžiju? Vzáša úbo kámeň, idíže bi uméryj ležá. Isús že vozvéd óči horí, reče: Ótče, chvalú Tebí vzdajú, jáko uslýšal jesí mja. Az že vídich, jáko vsehdá mja poslúšaješi; no naróda rádi stojáščaho ókrest, rich, da víru ímut, jáko Ty mja poslál jesí.* I sijá rek, hlásom velikim vozzvá: Lázare, hrjadi von!* I izýde uméryj, obvjázan rukáma i noháma ukrójem, i licé jehó ubrúsom obvjázano. Hlahóla im Isús: razrišíte jehó, i ostávite iti.* Mnózi že ot Juděj prišédšiji k Maríji, i vídivše, jáže sotvorí Isús, vírovaša v Nehó.

Molítva proščálna:

Hospód Isús Christós Boh náš, íže božéstvennyja zápovidi svjatým svojim učeníkóm i apóstolom dávyj, vo jéže vjazáti i rišiti pádšich hrichí, i ot ónych páki my prijémše viný tóžde tvoríti: da prostít tebí, čádo duchóvnoje, ášče čto sođílal (sođílala) jesí v nýňišnim víci, vólnoje ílí

nevólnoje, nýňi i prísno, i vo víki vikóv, amíň.

(Svjašč. kropit svjačenoju vodoju trunu i hrob i trunu spuskajuť v hrob; v tom časi Lik spívaje Tropar hl. 8 samopodoben-bolhar:)

Zemlé, zínuvši,* prijmi ot tebé sozdánnoje rukóju Bóžijeju filo,* páki že vozvráščešjesja k tebí róždšej:* jéže bo po óbrazu bysť, Sozdátel' priját,* ty že prijmi sijé jáko svoje.

(Svjašč. lopatoju krestoobrazno syple hlinu na trunu v hrobi, hovorjači:)

Hospódňa zemľa, i ispolnénije jejá, vselénnaja, i vsi živúščiji na nej.

(Potom pečataje hrob slovami:)

Pečátajetsja hrob sej do vtoráho prišéstvija Christóva: v ínija Otcá i Sýna i Svjatáho Dúcha. Amíň.

Otpust: Sláva Tebí, Christé Bóže, upovánije naše, sláva Tebí.

Lik: Sláva: i nýňi: Hóspodi, pomiluj 3. Blahosloví.

S.: Voskresýj iz mértvych, Christós, ístinnyj Boh naš, molítvami prečístyja svojejá Mátere, svjatých slávných i vsechválných apóstol, prepodóbných i bohónósných otéc nášich, i vsich svjatých, dúšu ot nas prestávľšahosja rabá svojehó (prestávľšijasja rabý svojejá) (imja) v se-

léniich právednych vselit i nas pomílujet, jáko blah i čelovikoľúbec. — Amíň.

S.: V blažěnnim uspěniji...

L.: Vičnaja pámjaf.

POCHORON V PASCHAENYJ TYŽDEŇ

V chodač i v dom: Jehdá snizšel jesi... str. 13.

V domi: Blahosloven Boh naš... Christos voskrese... 3-iz stichami:

Da voskresnet Boh, i rastočátsja vrazí Jehó* i da bižát ot licá Jehó nenavídaščiji Jehó. — Christos voskrese...

Jáko isčezájet dym, da isčěznut,* jáko tájet vosk ot licá ohňá. — Christos voskrese...

Táko da pohíbnut hrišnicy ot licá Bóžija,* a právednicy da vozveselátsja. — Christos voskrese...

Sej deň, jehóže sotvorí Hospód,* vozrádujemsja i vozveselímsja v oň. — Christos voskrese...

Sláva: i nýňi: — Christos voskrese...

Ěktenija o usopšich z panachidy, str. 4.

Po vozhlasi: V blažěnnim uspěniji... Lik: zamisť „Vičnaja pamjať“ spivaje: Christos voskrese...

*

Na dvori, abo v chrami:

Stich na hl: 8.: Aliluja 6.

Blažěni jáže izbral, i prijál jesi, Hóspodi. Aliluja 3.

I pámjať ich vo rod i rod. Aliluja 3.

Tropar hl. 8.: Hlubinóju múdrosti...
Sl.: i nyňi: Tebé i stínu... str. 5.

Kanon Voskresenija:

1. Voskresénija deň,* prosvitímsja Tú-
dije.* Páscha, Hospódňa Páscha:* ot smér-
ti bo ko žízni,* i ot zemlí k nebesí,*
Christós Boh nas privedé,* pobídnuju po-
júščija.

Christós voskréše iz mértvych:

2. Prijďte, pítije pijém nóvoje,* ne ot
kámene neplódna čudoďijemoje,* no net-
líniya istóčnik,* iz hróba odoždívša Chris-
tá,* v Némže utverždájemsja.

Christós voskréše iz mértvych:

3. Predvarívšija útro jáže o Maríji,*
i obrítšyja kámeň otvalén ot hróba,* slý-
šachu ot ánhela:* vo svífi prisnosúščnim
súščaho,* s mértvymi čto iščete jáko čelo-
víka;* vídite hróbnýja pelený:* tecýte,
i míru propovíдите,* jáko vostá Hospód,
umertvívyj smerť,* jáko jesť Syn Bóha,*
spasájuščaho rod čelovíčeskij.

Ekténija o usopšich: Páki i páki... str. 4.

4. Na božéstvennij stráži,* bohohlahó-
livyj Avvakúm* da stánet s námi.* i po-
kážet svitonósna ánhela,* jáсно hlahóluš-
ča:* dnesj spasénije míru,* jáko voskréše
Christós,* jáko vsesílen.

Christós voskréše iz mértvych:

5. Útreňujem útru hlubokú,* i vmísto míra písň prinesém Vladýci,* i Christá úzrim právdy Sólnce,* vsim žizň vozsijá-jušča.

Christós voskrése iz mértvych:

6. Snizšél jesí v preispódňaja zemlí,* i sokrušíl jesí verci víčnyja,* soderžášcyja svjazannyja, Christé,* i tridnéven* jáko ot kíta Jóna,* voskrésíl jesí ot hróba.

S. Vonmím! Mir vsim! Premudrost, vonmim!

Prokimen: hl. 8. — Sej deň, jehóže sotvorí Hospóď,* vozrádujemsja, i vozveselímsja v óň.

Dijánij svjatých Apóstol, čténije:

Pérvoje úbo slóvo sotvorích o vsích, o Fteófile, jáže načát Isús tvoríti že i učíti dáže do dne, v óňže zapovíдав Apóstolom Dúchom Svjatým, íchže izbrá, voznesésja:* Pred nimi že i postávi sebé žíva po stradániji svojém, v mnózich ístinnych známeniich. déňmi četyredesjátmi javľájasja im, i hlahóľa, jáže o cárstviji Bóžiji:* S nimi že i jadýj, povelí im ot Jerusálíma ne otlučátisja, no ždáti obitovánija Ótča, jéžc slýšaste ot mené:* Jáko Joán úbo krestíl jesť vodóju, vy že ímate krestítisja Dúchom Svjatým, ne po mnózich sich dnech.* Oní že úbo sošédšesja voprošáchu Jehó hlahóľušče: Hóspodi, ášče v Ílto sijé ustrojáješí cárstvije Izráilevo? Rečé že

k nim: ňisť vaše rozumíti vremená i lita, jáže Otéc položí v svojěj vlásti:* No přijmíte sílu, našédšu Svjatómu Dúchu na vý, i búdete mi sviďiteli vo Jerusalími že i vo vsej Judéi i Samárii i dáže do poslidnych zemlí.

Jevanheliže ot Matéja, zač. 116.

Vo vrémja óno, jedíňijnádesjať učenicý idóša v Haliléju, v hóru, ámože povelí im Isús:* I víďivše Jehó pokloníšasja Jemú: óvi že usumňíšasja.* I pristúpí Isús rečé im, hlahóľa: dadésja mi vsjáka vlasť na nebesí i na zemlí. Šédše naučíte vsjá jazýki, kresťášče ich vo ímja Otcá, i Sýna, i Svjatáho Dúch: Učášče ich blustí vsja, jelíka zapovidach vam, i se Az s vámi jsem vo vsja dni, do skončánija víka. Amíň.

Po jevanheliji svjč. čítaje:

Voskresénije Christóvo víďivše, poklonímsja svjatómu Hóspodu Isúsu, jedíno-
mu bezhríšnomu.* Krestú Tvojemú pokla-
ňájemsja Christé, i sviatóie voskresénije
Tvoje pojém i slávím:* Ty bo jesí Boh
naš, rázvi Tebé inóho ne znájem, ímja
Tvoje imenújem.* Priidíte vsi vírníji, po-
klonímsja svjatómu Christóvu voskresé-
niju: se bo priide krestóm rádosť vsemú
míru.* Vsehdá blahoslovjášče Hóspoda,
pojém voskresénije jehó: raspjátije bo
preterpív, smértiju smerť razruší.

Stichira, hl. 6.: Voskrés Isús ot hróba,* jákože prorečé,* dadé nam život víčnyj,* i véliju mílošť.

Prodovžeňa Kanona Voskresénija:

7. Ótroki ot péšči izbávivyj,* byv čelovík,* stráždjet jáko smérten,* i strástiju smértnoje* v netlínija oblačít blaholípije,* jedín blahoslovén otcév Boh,* i preproslávlen.

Christós voskrése iz mértvych:

8. Sej narečénnyj i svjatýj deň,* jedín subbót,* Cárj i Hospód,* prázdnikov prázd-
dnik,* i toržestvó jest toržestv:* v óňže blahoslovím Christá vo víki.

9. Ánhel vopijáše* Blahodátnij:* čístaja Dívó, rádujsja,* i páki rekú, radujsja:* Tvoj Syn voskrése tridnéven ot hróba,* i mértvyja vozdvíhnuvyj:* lúdije veselitesja.

Svítisja, svítisja,* nóvyj Jerusalíme,* sláva bo Hospódňa na tebí vozsijá.* Likúj nýňi i veselísja Cérkve:* Tý že Čístaja krasújsja, Bohoródice,* o vostániji roždestvá Tvojhó.

Plótiju usnúv,* jáko mértv,* Cárju i Hóspodi,* tridnéven voskrésł jesí,* Adáma vozdvíh ot tli,* i uprazdnív smert:* Páscha netlínija,* míra spasénije.

Propovid.

Stichiry na poslidnoje cilovánije, (iz tut uvedenych spivajeme liše doty, doki rirniki cilu-

jut krestik, ale peršu i Slava: i nyňi, spivajeme vse.)

**Da voskrésnet Boh,* i rastočátsja vrazi Jehó,* i da bižát ot licá Jehó* nenavi-
ďaščiji Jehó.**

Páscha svjaščénnaja nam dnesj poka-
zásja,* Páscha nóva svjatája,* Páscha táin-
stvennaja,* Páscha vsečestnája,* Páscha
Christós izbávitel,* Páscha neporóčnaja,*
Páscha velikaja,* Páscha virnych,* Páscha
dvéri rájskija nam otverzájuščaja,* Páscha
vsich osvjaščájuščaja virnych.

**Jáko isčezájet dym,* da isčéznut,* jáko
tájet vosk ot licá ohňá.**

Prijdite* ot vidínija, žený blahovístni-
cy,* i Siónu rcýte:* prijmi ot nas rádoti
blahoviščenija,* voskresénija Christóva:*
krasújsja, likúj* i rádujsja, Jerusalime,*
Carjá Christá uzrív iz hróba,* jáko ženichá
proischoďášča.

**Táko da pohíbnut hrišnicy ot licá Bóži-
ja,* a právednicy da vozveselátsja.**

Mironósicy žený,* útru hlubokú, pred-
stávšja hróbu Životdávca,* obritóša ánhe-
la na kámeni sidášča*, i toj poviščáv im,
sice hlahólaše:* čto iščete živáho s mért-
vymi,* čto pláčete netlínnoho v tli,* šédše
propovidite učeníkóm Jehó.

**Sej deň, jehóže sotvorí Hospód',* vozrá-
dujemsja* i vozveselímsja v óň.**

Páscha krásnaja,* Páscha Hospódna,
 Páscha,* Páscha vsečestnája nam vozsjá,*
 Páscha, rádstiju druh drúha obímem.*
 O Páscha, izbavlénije skórbi,* íbo iz hróba
 dnesj,* jáko ot čertóha vozsjáv Christós,*
 žený rádsti íspólni, hlahóla:* propovídite
 apóstolom.

Sláva: i nýňi:

Voskresénija deň,* i prosvitímsja tor-
 žestvóm,* i druh drúha obímem.* Rcém:
 brátije,* i nenavídaščim nas,* prostím vsja
 voskresénijem,* i táko vozopiím:

Christós voskrése iz mértvych...

S.: V blažénnim uspéniji...

(kropit trunu svjačenoju vodoju).

*L.: Zamíst „Vičnaja pámjat“ — spivaje:
 Christos voskrese.*

*

*Po dorozí na cvyntar spivajetsja!
 Christos voskrese. — Anhel vopijaše, — Svitisja,
 svitisja, — Plotiju usnuv, — Anhelskij sobor
 udivísja.*

*Jevanhelijňi staciji po dorozí
 na cvyntar:*

I. Ot Márka, zač. 70.

**Vo vrémja óno, minúvši subófi, Maríja
 Mahdalína i Maríja Jákovľa i Salomíja
 kupíša aromáty, da prišédše pomážut Isú-
 sa.* I ziló zaútra vo pέρvyj ot subót prij-
 dóša na hrob, vozsjávšu sólncu. I hlahó-
 lachu k sebí: kto otvalít nam kámeň ot
 dvérij hróba?* I vozzrívše vídísja, jáko**

otvalén bi kámeň: bi bo vélij ziló. I všédše vo hrob, vídliša júnošu sidášča v desných, odíjana v odězdu bílu, i užasóšasja.* On že hlahóla im: ne užasájtesja, Isúsa iščete Nazarjanína raspjátaho: vostá, níšť zdi: se místo, idíže položíša Jehó.* No idíte, rcýte učeníkóm Jehó, i Petróvi, jáko varjájjet vy v Haliléji, támo Jehó uvídite, jákože rečé vam.* I izšédše, bižáša ot hróba; imjáše bo ich trépet i úžas, i nikomúže ničtóže ríša, bojáchubosja.

II. Ot Lukí, zač. 114.

Vo vrémja óno, voskrés Isús ot mértvych, stá posredí učeník svojích, i hlahóla im: mír vam.* Ubojávšesja že i pristrášni bývše, mňáchu duch víditi. I rečé im: čto smuščéni jesté? i počtó pomyšlénija vchódat v serdcá váša? Víдите rúci mojí, i nózi mojí, jáko sam Az jesm: osjažite mja i vídite, jáko duch plóti i kósti ne ímať, jákože mené vídite imúšča.* I sijé rek, pokazá im rúci i nózi. Ješčé že ne vírujuščim im ot rádoti, i čudáščimsja, rečé im: ímate li čto sňídno zdi? Oní že dáša Jemú rýby pečený časť, i ot pčel sot. I vzem, pred ními jadé.* Rečé že im: sijá suť slovesá, jáže hlahólach k vam, ješčé syj s vámi, jáko podobájjet skončátisja vsim napísannym v zakóni Mojséovi i prorócich i psalmích o mňi.* Tohdá otvérze im úm razumítí Pisánija. I rečé im: jáko

táko písano jest, i táko podobáše postrádati Christú, i voskrésnuti ot mértvych v trétij deň, i propovídatisja vo ímja Jehó pokajániju i otpuščeniju hrichóv vo vsich jazýcich, načénše ot Jerusalíma.* Vý že jesté svidítelije sim. I se Áz poslú obitovánije Otcá mojehó na vy: vy že sidíte vo hrádi Jerusalímstí, dóndeže oblečétesja síloju svýše.* Izvéd že ich von do Viftániji: i vzdvíh rúci svojí, blahosloví ich. I býst, jehdá blahoslovjáše ich, otstupí ot nich, i voznosášesja na nébo.* I fíji poklonívšesja Jemú, vozvratíšasja v Jerusalím s rádostiju velíkoju. I bjáchu výnu v cérkvi, chválašče i blahoslovílašče Bóha, amíň.

III. Ot Joána, zač. 75.

Súšču pózdi v deň toj v pérvyj ot súbót, i dvérem zatvorénnym, idíže bjáchu učenicý Jehó sóbrani strácha rádi judéjska, príide Isús, i stá posreďí, i hlahóla im: mír vam.* I sijé rek, pokazá im rúci i nózi i rébra svojá. Vožrádovašasja že učenicý. vídivše Hóspoda.* Rečé že im Isús páki: mír vam, jákože poslá mja Otéc, i Áz posiláju vý. I sijé rek, dúnu, i hlahóla im: prijmite Duch Svjat; ímže otpustité hrichí, otpúšťatsja im, i ímže deržité, deržátsja.* Tomá že, jedín ot obojunádesjate, hlahólemyj Bliznéc, ne bi tu s ními, jehdá príide Isús.* Hlahólachu že

jemú družii učenicý; vídichom Hóspoda.* On že rečé im: ášče ne vížu na rukú Jehó jázvy hvozďínnyja, i vložú pérsta mojehó v jázvy hvozďínnyja, i vložú rúku mojú v rébra Jehó, ne imú víry.* I po dnech osmích páki bjáchu vnutřj učenicý Jehó, i Tomá s nimi. Priíde Isús, dvěrem zatvořénnym, i stá posreďi ich, i rečé: mir vam.* Po tom hlahóla Tomí: prinesí perst tvoj símo, i vížď rúci moí, i prinesí rúku tvoju, i vloží v rébra mojá, i ne búdi nevíren, no víren.* I otviščá Tomá, i rečé Jemú: Hospóď moj, i Boh moj.* Hlahóla jemú Isús: jáko víďiv mja, víroval jesí, hlažéni ne víďivšiji, i vírovavšiji.* Mnóha že i ína známenija sotvorí Isús pred učeníki svoími, jáže ne suť písana v kníhach sich. Sijá že písana býša, da vírujete, jáko Isús jest Christós Sýn Bóžii, i da vírujušče, živót ímate vo ímja Jehó.

(Nad hrobom: Tak jak na zvyčajnomu pochoroňi. Otnust paschaľnyj. Zamist „Vičnaja pamjat“ – Christos voskrese.)

POCHORON – OD NEĐIELI TOMINOJI DO VOZNESENIA

Vse jak na zvyčajnomu pochoroňi, liše po: Blahosloven Boh naš: Christos voskrese, – i zamist: Vičnaja pamjat: Christos voskrese.

POCHORON DITEJ

(ďítelj do 7 rokov; rízy svltli).

V chodáčt v dom: Jehdá snizšél jest... str. 13.

V domi: Panachida — z seju Ektenijeju:

Pomíluj nas, Bóže, po velícij mílosti Tvojej. mólímtisja, uslyši i pomíluj. — Hospodi, pomíluj. 3.

Ješcé mólímsja o upokojéniji blažénna-ho mladénca (imja) i o jéže po nelóžnomu svojemú obiščániju, nebésnomu svojemú cárstviju tohó spodóbiti. — Hospodi, pomíluj. 3.

Jáko da Hospód Boh naš učínít dúšu jehó, idíže vsi právedňiji počívájut. — Hóspodi, pomíluj. 3.

Mílosti Bóžija. cárstva nebésna-ho, i so Svjatými upokojénija, u Christá bezsmért-naho Cariá i Bóha nášeho tomú, i sámí sebí. prósím. — Podáj, Hóspodi.

Hóspodu pomolímsja. — Hóspodi, pomíluj.

Hóspodi Isúse Christe Bóže náš, porodívšimsja ot vodý i dúcha, i v neporóč-nom žitíji k Tebí prestavľájuščimsja cár-stvo nebésnoje dáti obiščávvi, i rekíj: ostávite ďítí prichodíti ko mňi, takových bo jest cárstvo nebésnoje: smirénno mólímsja, nýňi ot nas prestávlennomu rabú Tvojemú, mladéncu (imja) po Tvojemú nelóžnomu obiščániju, cárstvija Tvojeho

nasfídije dáruj, nás že bezporóčno spodó-
bi prejtí, i christijánskoje skončati žitijé,
so vsími Svjatými Tvoími, v nebésnych
čertozich vodvorítisja.

Jáko Ty jesí voskresénije, živót, i upo-
kojénije vsich rabóv Tvoích, i nýňi pre-
stávlennomu rabú Tvojemú mladéncu
(imja) Christé Bóže náš, i Tebí slávu voz-
sylájem, so beznačáfnym Tvoím Otcém,
i presvjatým i blahím i životvorjáščim
Tvoím Dúchom, nýňi i prísno, i vo víki
vikóv. — Amíň.

V blažennim uspenii... — Víčnaja
pamjať.

*

*Na dvori, abo v chrami: (Svjšč. spi-
vaje stichi tut uvedeňi, a Lik po každom stichu
spívaje: „Búdi imja Hospódne blahoslovenno ot
nýňi i do víka“.)*

**Chvalíte ótrocy Hóspoda,* chvalíte imja
Hospódne.**

Búdi imja Hospódne* blahoslo-
venno ot nýňi i do víka.

**Iz ust mladéncév i ssúščich* soveršil je-
sí chvalú.**

Búdi imja...

**Kto jáko Hospód Boh náš?* na vysó-
kich živýj i na smirénnyja prezirájaj na
nebesí i na zemlí.**

Búdi imja..

Júnoši i ďivy, stárcey s júnotami* da voschváľat ímja Hospódne.

Búdi ímja... ,

Kto vzýde na hóru Hospódňu?* ilí kto stánet na mísťi svjatím jehó?

Búdi ímja... ,

Nepovínen rukámi i čistyj sérdcem.* Séj prímet blahoslovénije ot Hóspoda, i mílostiňu ot Bóha Spása svojehó.

Búdi ímja... ,

Blahoslovén Hospód ě Boh christijánov* ot víka i do víka.

Búdi ímja... ,

Sláva: i nýňi.

Búdi ímja...

Ektenija o usopšich:

Páki i páki mírom Hóspodu pomolímsja... z Panachídy str. 35.

Kanon: Vodu prošéd... z Parastasa, str. 9.

Po 9-oj písni Kanona:

Svjšč.: Vónmim! Mir vsim! Premudrość, vonmim!

Prokimen hl. 6. Blažen puť, v óňže ídeši dnesj duše, jáko uhotóvasja tebí místo upokojénija.*

Ko Korintanom posláníja svjatáho apóstola Pávla čténije:

Brátije, ne vsjaka ploť, táže ploť: no ina úbo ploť čelovikom, ina že ploť skotóm, ina že rýbam, ina že ptícam.* I filesá nebésnaja, i filesá zemnája: no ina úbo nebésnym sláva, i ina zemným.* Ina sláva sólncu, i ina sláva luňi, i ina sláva zvzdám: zvzdá bo ot zvzdý ráznstvujet vo slávi.* Tákožde i voskresénije mértvych:* síjetsja v tlinije, vostajét v netliniji: Síjetsja ne v česť, vostajét v slávi: síjetsja v némošči, vostajét v síli.* Síjetsja tílo dušévnoje, vostajét tílo duchóvnoje: jest tílo dušévnoje, i jest tílo duchóvnoje.* Táko i písano jest: bysť pėrvyj čelovík Adám v dúšu žívu, posłidnij Adám v duch životvorjašč.

Jevanhelije ot Joana, zač. 21.

Rečé Hospóđ ko přišédšim k nemú Judėjem: Áz jesm chlib živótnyj: hrjadýj ko mni, ne ímať vzalkátisja: i vírujaj v mja, ne ímať vžazdátisja nikohdáže.* No rich vam, jáko i víđiste mja, i ne vírujete. Vse, jéže dajét mni Otéc, ko mni přiidet: i hrjadúščaho ko mni na izženú von.* Jáko snidóch s nebesé, ne da tvorjú vófu mojú, no vófu poslávšaho mja Otcá.* Se že jest vófa poslávšaho mja Otcá, da vse, jéže dadé mi, ne pohubľú ot nehó, no voskrešú je v posłidňij deň.

*Stichiry „posłidnoho čłovanija“, hl. 8. Pod.:
O preslávneho čudese.*

Smert' mladencem oslába:* žitéjskich bo zol nepričastni javišasja,* i k pokóju pri-spíša,* i rádostiju nebésnoju v právednikov nídrich rádujutsja,* i mladénc svjatých božéstvennym likóm* nýňi sveselatsja.* i vírno likújut,* jáko ot t'ínija hricholúbnaho* čisty otidóša.

Sláva, hl. 6. Bo lízň Adámu bysť dréva vkušénijem drévle vo Jedémi,* jehdá zmij jad izblevá.* Tím bo vníde smert' vseródnaja,* sňidájuščaja čelovika.* No prišéd Vladyka, nizloží zmija,* i upokojénije nam darová.* K Nemú úbo vozopiím:* počadí Spáse, i jáže prijál jesí,* so izbránnymi Tvoími upokój.

I nýňi: Preminénije skorbjáščich,* svo-boždénije nemoščstvújuščich súšči,* Bohoródice Divo,* spasáj hrad i lúdi,* rátu-jemych míre,* oburevájemych tišinó,* jedína predstátel'nice vírnych.

S.: Vo blažénnim uspéniji...

(kropit trunu svjačenoju vodoju).

Po dorozí na cvyntar — spivajetsja jak na pochoroňi staršich. Jevanhelija ne čítajutsja.

Nad hrobom:

Kondak hl. 8. So svjatými upokoj... str. 20.

S.: Hóspodu pomolimsja. L.: Hospodi, pomíluj.

Chraňáj mladéncy, Hóspodi, v nýňiš-nem žitijí, v búduščem že víci uhotóvavyj im ánhelskaja svitoobráznaja mistá,

v nichže vodvorjájutsa právednych dúsi: Ty sam Vladýko Christé, dúšu rabá Tvo-jehó (rabý Tvojejá) mladénca (imja) prij-mí s mírom. Ty bo rekl jesí: ostávite dítí prij-tí ko mni, takových bo jest' cárstvo nebésnoje. Tebí bo podobájet vsjákaja slá-va, česť i poklonénije, so Otcém i Svjatým Dúchom, nýňi i prisno, i vo víki vikóv. — Lik: Amíň.

Svjašč: posvjačuje i zapečatuje hrob, jak u staršich i Otpust.

POCHORON ĎITEJ — V PASCHALNYJ TYŽDEŇ

V chodáči v dom: Jehdá snizšel jesí...

V domě: Jak na pochoroňi staršich v pas-chalňyj tyždeň, — liše Ektenija z pochoronu dítej.

Na dvori, abo v chrami: Kanon Voskresenija, jak na pochoroňi staršich.

Po dorozí: Jak na pochoroňi staršich. Je-vanhelija ne čitajutsja.

Nad hrobom: Jak na zvyčajnomu po-choroňi dítej. Zamist' „Vičnaja pamjat“ — Christos voskrese.

POCHORON ĎITEJ — OD NEĎILI TOMINOJI DO VOZNESENIA

Vse jak na zvyčajnom pochoroňi dítej, liše po „Blahosloven Boh naš“ — Christos voskrese i zamist' „Vičnaja pamjat“ — Christos voskrese.

Z m i s t – O b s a h

1. Panachida	3
2. Parastas	5
3. Parastas v paschalnyj tyždeň	12
4. Parastas – v časi ot nedili Tominoji do Voznesenija	12
5. Pochoron	13
6. Pochoron v paschalnyj tyždeň	25
7. Pochoron – od nedili Tominoji do Voznesenija	34
8. Pochoron ditej	35
9. Pochoron ditej – v paschalnyj tyždeň	40
10. Pochoron ditej – od nedili Tominoji do Voznesenija	40

Zamitka: V Irmosi „Vodu prošed“ v pisni 1, 7 i 8, z uvedenych dvoch textov spivajetsja odin

**PANACHIDA PARASTAS
POCHORON – POHREB**

Vydal Spolok sv. Vojtecha, Trnava, v CN Bratislava, 1969. Strán 42. Vytlačili Dukelské tlačiarne, n. p., Prešov. 2.45 AH. Cena Kčs 5.—